

U OVOM BROJU:

**BUDUĆE
SPASENJE CRKVE**
Ljudevit Fazekaš

**SEDAM NAGRADA
DAVANJA**
David Reid

HRIŠĆANI SAMCI
Keith Green

DUHOVNI PREGLED
Preuzeto sa Interneta

**KAKVU HRANU JEDEMO
- TAKVI SMO**
Grejm Poket

misaone refleksije

Smešna strana...

SIONSKA TRUBA

Uredništvo: Jan Vareca, Marina
Bako, Branko Milijašević, Vlatko i
Jelena Dir, Ante Miliša. **Saradnik:**
Janko Bako. **Tekstove priložili:**
Jelica Lakatoš.

www.siont.net

Kada bi Isus danas zakucao na tvoja vrata...

- nepoznati autor

Da li bi se presvukao pre nego li bi Ga pustio unutra,
ili bi sakrio neke časopise i stavio Bibliju na njihovo mesto?
Da li bi sakrio neke svoje muzičke CD-ove, a izvadio crkvenu
pesmaricu?

Da li bi mu dozvolio da odmah uđe ili bi ga malo zamajavao na
vratima, očekujući da će se možda predomisлити?

Razmisli... kada bi Spasitelj bio sa tobom dan-dva,
da li bi nastavio da radiš što redovito radiš?
Da li bi nastavio da govoriš ono što uvek govoriš?
Da li bi se tvoj život "kotrljao" onako kako si navikao da ga živiš, i
sve druge dane, bez svesti o Njegovoj sveprisutnosti?

Da li bi poveo Isusa sa sobom svuda kuda obično ideš,
ili bi možda promenio svoje planove tih dana?
Da li bi voleo da ga upoznaš sa svim svojim prijateljima ,
ili bi se ponadao da neki od njih neće banuti dok On ne završi
posetu?

Da li bi voleo da On odluči da ostane sa tobom za stalno,
ili bi odahnuo kada On konačno odluči da ode?
Zaista, jesi li ikad razmišljao šta bi stvarno uradio,
kad bi Isus danas banuo na tvoja vrata kao, vidljiva osoba
- da bi neko vreme proveo sa tobom...

Dragi naši čitaoci,

Šta bi ste vi učinili da danas dođe Isus? Da li bi ste bili
zatečeni? Ljuti? Osramoćeni? Ili nešto drugo? Zar se ne bi
moglo reći, da su naše reakcije na ovakvo pitanje
merodavni pokazatelj koliko Hristu zaista celim bićem
pripadamo? Ako smo mu istinski predani onda i čeznemo
za Njime, da ga što pre i ugledamo. Međutim, ako ne
čeznemo, zar to ne govori da bi još uvek draže, ipak, sami
vodili svoje živote, bez mnogo Njegovog "popovanja".

Stari apostol Jovan je znao tajnu gorljivog iščekivanja
Hrista, on je jednako "prebivao" u Njemu. "I sad, dečice,
ostajte u njemu, da bismo imali pouzdanje kad se on javi i
da se ne postidimo pred njim prilikom njegovog dolaska."
(1. Jn. 2:28 EČ) A tu tajnu "prebivanja" je Jovan naučio pre
mnogo godina od svoga Učitelja (Jn. 15:1-17). Stoga,
naučimo i mi, poput Jovana, da "ostajemo" u njemu i to
24/7/365, bez kompromisa.

Vaša, SIONSKA TRUBA.

BUDUĆE SPASENJE CRKVE

Ljudevit Fazekas

"1. Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svom, jer si pao svog radi bezakonja. 2. Uzmite sa sobom reči, i obratite se ka Gospodu; recite Mu: Oprosti sve bezakonje, i primi dobro; i daćemo žrtve usana svojih. 3. Asirac nas ne može izbaviti, nećemo jahati na konjima, niti ćemo više govoriti delu ruku svojih: Bože naš; jer u Tebe nalazi milost sirota. 4. Isceliću otpad njihov, ljubiću ih drage volje; jer će se gnev moj odvratiti od njega. 5. Biću kao rosa Izrailju, procvetaće kao ljiljan i pustiće žile svoje kao drveta livanska. 6. Raširiće se grane njegove, i lepota će mu biti kao u masline i miris kao livanski. 7. Oni će se vratiti i sedeti pod senom njegovim, rađaće kao žito i cvetaće kao vinova loza; spomen će mu biti kao vino livansko. 8. Jefreme, šta će mi više idoli? Ja ću ga uslišiti i gledati; ja ću mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod. 9. Ko je mudar, neka razume ovo; i razuman neka pozna ovo; jer su pravi putevi Gospodnji, i pravednici će hoditi po njima, a prestupnici će pasti na njima." (Osija 14 RDK)

Pokušajmo da protumačimo prvi stih. Najbolje će biti ako ga tumačimo u kontekstu celog 14. poglavlja. Celo poglavlje je deo proroštva koje iznosi krivicu Božjeg naroda, i njegovu osudu, a završava se nadom - jer i pored budućeg Božjeg suda, to nije konačna Božja reč. Sud mora da dođe, jer ko šta seje - to će i žnjeti. Nakon toga, ipak, dolazi Božja milost - buduće spasenje crkve. Za današnji Božji narod ovo je jako aktuelno, jer smo u sličnoj situaciji.

Šta spasenje pretpostavlja (1-3)

Spasenje je tu, ali nije automatsko. Koji su preduslovi? Povratak: **"Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svom"** (1). Izrael je Božji narod, ali samo po imenu. U stvarnosti je Bogu postao neveran, poput neverne žene, i zato se mora vratiti Gospodu. I to ne delimično, nego potpuno. "Celo srce Bog želi, jer ga on celog daje," govori jedna pesma. Izrael je pokušavao da se vrati, ali nikada nije istrajao na tom putu povratka. Izabrani pravac je bio dobar, ali nikada nije stigao do cilja. Zato je Izrael propao i nestala je njegova slava. Bog kažnjava tako što ne dozvoljava tašti ponos - kao što to nije dozvolio Rubenu (Ruvimu). Ne propadamo

zbog jakih neprijatelja, nego zbog sopstvene nepravednosti. Iz propasti nas može izvući samo povratak u Božju prisutnost.

Ispovedanje: **"Uzmite sa sobom reči (ispovedanja)"** (2). Iz ovog stiha proizilazi da su vrlo važne reči ispovedanja i oproštenja. "Oprosti sve bezakonje i primi dobro" (Daničić); dakle, ko se želi vratiti bez ispovedanja greha jednostavno ne može, jer - nema korena. Neko bi pre umro nego što bi ispovedio svoj greh. Mnogo je lakše, iako **mnogo skuplje**, greh na neki način nadomestiti. Mlada junad su bila jako skupa. U tadašnjem bogoslužjenju su tekli potoci krvi, kako to opisuje Osijin savremenik Isaija (1. poglavlje). Izrael ne treba da žrtvuje životinje, nego svoje usne, tj. greh treba da ispoveda svojim ustima umesto da ga nadomešćuje sa žrtvama životinja.

Priznanje: **"Asirac nas ne može izbaviti, nećemo jahati na konjima"** (3). Nije dovoljno samo obraćenje, nego i odricanje. Od čega?

1) Od Asirije, kao političke sile. Neki su upirali pogled ka Asiriji, jer je u to vreme Asirija bila najjača svetska sila. Međutim, nekoliko decenija kasnije Asirija je uništila Izraelsko kraljevstvo!

2) Od konja, koji su tada predstavljali najsavremeniju ratnu tehniku. Zajedno sa bojnim kolima, konji su sačinjavali najmodernije oružje, koje bi mogli uporediti sa današnjim tenkovima. Dakle, misli se na odricanje od pouzdanja u oružje.

3) Od idola, koji su svojom privlačnošću bili vekovno iskušenje Izraela. Samo kada je Izrael postao siroče, koje ne može samo sebi pomoći, javljala se nada i vera u Boga.

Šta, dakle, spasenje pretpostavlja? Jednom rečju - **pokajanje**. Ima li to značaj i u današnje vreme? Ima. Bez preterivanja se može reći da je naša crkva duboko u svojoj suštini - zalutala. I nas su prevarili vidici "osiguranog" života, koji su postali opsesija modernog čoveka. Hoćemo da posedujemo, hoćemo da uživamo. "Mi smo ona večna odojčad, koja žele stalno da se hrane mlekom i da u svakom trenutku imaju svu raskoš ovoga sveta." U takvim okolnostima nam ne može pomoći nikakva sila. Tu jednostavno mora doći do promene ideala: umesto ideala raskoši - ideali skromnosti; umesto ideala uživanja - ideali odricanja. Samo ovakav povratak Bogu jeste nada buduće slave i za našu crkvu. Nikako to nije nova crkva -

građevina, novi projekti, više novca u kasi...

Šta donosi spasenje? (5-7)

Spasenje je moguće, ali šta sa sobom donosi?

Život: **"Biću kao rosa Izrailju"** (5). Gospod je pretio Izraelu da će postati poput lava i ljutog risa (13,7), koji vreba putnika na putu da bi ga rastrgao. Nakon svih oluja treba da ostane rosa, koja daje život svim biljkama. Rosa se od kiše razlikuje po tome što deluje skoro neprimetno, ali dugotrajno. Na Orijentu je njen učinak mnogo izdašniji nego kod nas. Može se smatrati sitnom kišom, koja pada noću. Bog ne želi da nam da samo jednokratani blagoslov, koji je doduše žestok, ali ipak samo privremen. Ne, Bog želi da deluje tiho, ali istrajno, i želi da nam da obilan život.

Rast: **"Procvetaće kao ljiljan i pustiće žile svoje kao drveta livanska"** (5b, 6). Život je nepredvidiv, ne samo da postoji, nego se još više razmnožava. Obnovljeni Izrael treba da ima lepotu ljiljana, jačinu i stabilnost kedra, bujnost vinograda, lepotu masline i miris ruže. Tu kod Gospoda, gde se Božji narod ograničava poslušnošću, iskusiće kontradikciju, da je upravo u samoodricanju punina života. Bog ne želi, da samo dobijemo život i onda polagano umiremo. Ne, Bog želi da se naš život povećava, raste, grana, da bude prijatan miomiris. Sve što nam ovaj svet lažno obećava o punini života, kod Gospoda nalazimo u preobilnoj meri.

Plodnost: **"Rađaće kao žito i cvetaće kao vinova loza"** (7). Obnovljeni Izrael (oni koji se vrate) imaće ne samo život, nego će postati i plodni. Ne samo da će biti plodni, nego će se porediti sa kvalitetnim Libanskim vinom. U ovom je najuzvišenije poslanje verujućih, da imaju dobro svedočanstvo među ljudima; da su traženi kao nešto što daje životni eliksir, volju i radost za život. I savremeni svet ima u ruci čašu sa čijim sadržajem mami ljude, ali ne da bi dao život, nego propast. Božji narod treba da bude lek za svet, lek koji će ga probuditi iz letargije i uliti mu novu nadu. Ovo nas dovodi do Evanđelja po Jovanu 15 i novoj svetskoj hrišćanskoj civilizaciji.

Spasenje donosi život u najdubljem i najobuhvatnijem shvatanju. Čekamo ono slavno doba, kada će se Gospod, nakon istorijskih sudova, ponovo vratiti svome narodu, i neće za njega više biti ričući lav, već tiha rosa koja

deluje neprimetno i istrajno. Očekujemo doba, kada će Božji narod upravo u krstu naći puninu života, zato što će na tom temelju postati plodan i koristan za ceo svet. Očekujemo stvaranje nove civilizacije, u kojoj neće biti čovek čoveku vuk, nego brat; i gde neće kidati drugog, nego mu celivati rane, poput milosrdnog Samarićanina. U ovom samopožrtvovanom delovanju je slava crkve. Neće na krst razapinjati druge, kao u prošlosti - nego će sama svoje interese staviti na krst.

Gde je izvor spasenja? (Osija 4,8-9)

Bog će dati da isteče spasenje, ali gde će mu biti izvor?

U bezuslovnoj ljubavi: **"Ljubiću ih drage volje"** (4). Božja ljubav nije ni sa čime uzrokovana i uslovljena, ponajmanje sa stavom čoveka. Čovek je sav u ranama i bolovima. Čovek je bolestan. Odricanje od Gospoda je strašna bolest. Da li možemo zaslužiti Božju milost? Ne. Sam Gospod je prestao da se ljuti i utišao je svoj gnev, ali ne pri pogledu na čoveka, već pri pogledu na svoje dobro srce. Kada bi gledao na čoveka onda bi se uvek iznova i iznova ljutio, jer je čovek neizlečivo bolesna lutilica. Nije čovek onaj koji je dobar, nego Bog! On je nas ljubio, jedino u Njemu ima Njegova ljubav svoj uzrok i izvor. "Iako sam crv, ti me i dalje verno voliš."

U silnoj ljubavi: **"Ja ću mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod"** (8b). Jela je zimzeleno drvo. "O jelo, o jelo, kako li je samo verno tvoje lišće. Zeleno je leti, a i zimi kada ga sneg pokriva. O jelo, o jelo, kako li je samo verno tvoje lišće." Kaže jedna pesma.

Ovakvo drvo je sam Gospod. U Njemu je uvek za nas spremljeno obilje životnih sokova. Zato "iz Njega uvek izrasta naš plod." Kada bi naš oslonac bio samo na nama samima, vremenom bi smo se umorili. Naš život je vezan za stablo koje se neće osušiti. Zato i postoji mogućnost da donosimo plod. "Sve mogu u Hristu, koji mi snagu daje." Njegova ljubav nije samo dragovoljna, nego i silna.

U isključivoj ljubavi: **"Jefreme, šta će mi više idoli?"** (8a). Na ovakvo pitanje se obično očekuje odgovor: "Bog nema ništa sa idolima." Onaj ko svoj život vezuje za Boga mora se odreći svih idola u svom životu. Idoli obećavaju lagodan život a u suštini nam oduzimaju i onaj koji imamo. Samo rastanak sa poganskim

idealima je Božji put. Po njemu će ići pravedni, koji će se ponašati primereno Božjem savezu, ljubav će uzvraćati ljubavlju. Prestupnici će ovde propasti, jer će oni Božju ljubav zloupotrebiti i tako izabrati drugu stranu medalje, na kojoj je napisano: Gnev. Bog zna zašto od nas traži ne samo da Ga ljubimo, nego da Ga ljubimo svim srcem: idoli su protivnici života!

Gde je, dakle, izvor budućeg spasenja? U Božjoj ljubavi koja je dobrovoljna. Savremena crkva, i naša zajednica, ne mogu se pred Bogom hvaliti svojim delima. Mi smo svi bolesne luralice, i Bog mora okrenuti pogled od nas i gledati samo na sebe, kada želi da nam pomogne. Ne mogu verovati čoveku, ni religioznom čoveku. Naša nada je usmerena ka Bogu ljubavi, u kome je jedini čisti izvor, koji nikada ne presušuje i koji zauvek daje dovoljnu količinu sokova za plodove svog naroda. Ovo nas dovodi do toga da ostajemo u Hristu kao na lozi, jer bez Gospoda ne možemo ništa da radimo. I to samo tamo gde se oslanjamo na njega a ne na vinograd greha, koji nam kvari i uništava život.

Buduće spasenje naše crkve (zajednice)

Da li je uopšte potrebno? Kada smo gradili novu crkvenu zgradu, ljudi su se oduševljavali našim radom, trudom koji ulažemo i istrajnošću. Srećan sam što pripadam ovom društvu graditelja. Međutim, misliti da među nama sve funkcioniše bi bila totalna zaslepljenost. Graditi kuću je mnogo lakše nego graditi crkvu. Ne smemo prevideti da je u crkvi toliko malo evangelizacionog žara, da je to prosto zastrašujuće. Nekako je svako od nas okrenut pre svega prema samom sebi, i do sada je imao jako malo kontakta sa svojim okruženjem. Neka braća iz drugih zajednica nam govore da je nekada kod nas bio više prisutan molitveni duh. Dok smo gradili crkvu, značajno se smanjio broj biblijskih i molitvenih sastanaka. Postepeno smo počeli da se divimo svetskim idealima uživanja i raskoši. To je u stara vremena imalo formu idolopoklonstva, dok su danas jako moderni idoli. Televiziju redovno gledaju i verujući ljudi, ali Biblija se čita samo sporadično, povremeno i iz moranja. Zato Gospod ne može da nas blagoslovi novim ljudima, stariji su počeli više da umiru a deca dolaze sve manje. Zato je za nas aktuelan stih sa početka teksta. Jer se svemu tome može stati na kraj samo povratkom ka Gospodu i odbacivanjem idola.

"Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svom, jer si pao svog radi bezakonja." ◀

Sa slovačkog preveo: Branko Milijašević.

SEDAM NAGRADA DAVANJA

David Reid

"I Bog može učiniti da obiluje prema vama svaka milost, da u svemu uvek imate dovoljno svega, obilujući u svakom dobrom delu." (2. Kor. 9:8)

Hrišćansko davanje pretpostavlja davanje od srca. Pokretačka snaga hrišćanskog davanja trebalo bi da bude uvek motivisana ljubavlju, a ne egoističkom željom da se primi nagrada. Ideja da nešto treba da se dobije zauzvrat, ili ponašanje kao: "A šta ja imam od toga?", mora biti strana u istinskom hrišćanskom davanju. Ovaj stav je zaista dobro poznat svima nama koji rastemo u svom duhovnom životu. No, činjenica je i to da mi i ne radimo uvek ono što propovedamo.

Sada kada smo ustanovili ovu svepoznatu činjenicu o hrišćanskom davanju, trebalo bi takođe zapaziti da Biblija govori i o nagradama kada kao hrišćani dajemo. Pismo nam vrlo definitivno govori da je davanje "dobro delo". Osnovna motivacija za naše davanje ne bi smelo da bude očekivanje nagrada, tj. posebne Božje naklonosti nad nama, već da uvek bude "začinjeno" sa agape ljubavlju.

Ipak, davanje donosi davaocu određene blagoslove. Napr. u 2. Korinćanima 9, spominje se najmanje sedam blagoslova davanja. U ovom poglavlju, kao i u 8. poglavlju u kojem se naglašavaju principi prilikom davanja, crkva u Korintu je pozvana da svojim davanjem pomogne potrebama crkve u Jerusalamu (1. Korinćanima 16:1-4). Iako se u kontekstu ovog teksta govori o novčanom davanju, ovo se može primeniti na sva područja hrišćanskog davanja uključujući naše vreme i talente, kao i na sva naša "materijalna blaga" koja posedujemo.

1. Prizivamo u svoj život brojne blagoslove

"A ovo znajte: ko škrto seje škrto će i žnjeti, a ko u blagoslovu seje u blagoslovu će i žnjeti." (2. Kor. 9:6 EČ)

Prvi od sedam blagoslova koji dolaze kada dajemo, spomenuti u 2. Korinćanima 9:6, jeste uslovno obećanje da ćemo požnjeti blagoslov ako dajemo sa ciljem da druge blagoslovimo.

Pravilan način sejanja nije samo "sejati na veliko" nego "sejati na temelju da se blagosilja drugi." Ovo je pravilniji prevod reči koja je prevedena kao "obilato" u nekim prevodima. Sejati "na temelju blagosiljanja" znači da bi trebalo da radimo ono što bi ljudima bilo od pomoći i pružilo im sreću. Pomoći učeniku koji je na nesreću propustio nekoliko predavanja ili majci koja se muči dok se stara o nekoliko bolesne dece, ili planirati rođendansku zabavu starijoj osobi na koju su svi zaboravili jeste sejati "na temelju blagosiljanja."

Nemojmo štedeti ili škrtariti na bilo koji način, nego radije kada dajemo, činimo to sa svrhom, željno i radosno (2. Korinćanima 9:6-7) i na temelju blagosiljanja. A onda ćemo i mi žeti na temelju blagosiljanja. Kao nagradu, primaćemo neograničenu pomoć i radost. Ovi blagoslovi mogu biti materijalni odnosno nešto što je opipljivo, a takođe može biti nešto neopipljivo. Nagrada beskrajnih blagoslova ne može se dokazati putem statistike nego samo vlastitim iskustvom. Pokušajte da dajete na ovaj način i sami se uverite!

2. Naše potrebe će biti zadovoljene

"A Bog je kadar učiniti da se svaka blagodat obilno izlije na vas, da u svemu svagda imate svega dovoljno i da vam preostane za svako dobro delo. (2. Kor. 9:8 EČ)

Sledeću nagradu koju primamo kada dajemo možemo naći u 2. Korinćanima 9:8 - naše potrebe će biti zadovoljene. Bog je voljan i u stanju da nam da sve ono što nam je potrebno u našem ličnom životu, kao i sve ono što bi želeo preko nas da da drugima. Primetite da Pismo ne kaže da će nam Gospod dati sve ono što želimo. Bog nas poznaje bolje nego što mi sami sebe poznajemo i obećao je da će zadovoljiti naše stvarne potrebe, ali ne i naše mnoge tašte i sebične želje.

Obećanje iz 2. Korinćanima 9:8 se definitivno

odnosi i na naše potrebe u hrišćanskoj službi. Nikada ne možemo reći: "Ništa mi nije ostalo što bih mogao dati." Bog je obećao da će nam dati sve što nam je potrebno u službi koju nam On daje. Primetite naglasak na "sve" u Božjem obećanju: Svaka milost da u svemu u svako doba uvek imate dovoljno u svakom dobrom delu!

3. Posedovaćemo nepresušni izvor

"A Bog je kadar učiniti da se svaka blagodat obilno izlije na vas, da u svemu svagda imate svega dovoljno i da vam preostane za svako dobro delo. (2. Kor. 9:8 EČ)

"A koji sejaču daje seme i hleb za hranu daće i umnožiće vaše seme, i učiniće da uzrastu plodovi vaše pravednosti, da u svemu budete bogati - za svako prostodušno davanje, koje našim posredstvom izaziva zahvalnost Bogu." (2. Kor. 9:10-11 EČ)

Treća nagrada je, takođe, spomenuta u 2. Korinćanima 9:8, a to je da ćemo uvek imati izvore prihoda kako bismo mogli dalje davati - stihovi 10 i 11 naglašavaju ovo obećanje neprestanog izvora. Daće nam se puno semena za novu setvu (stih 10) i bićemo obogaćeni u svemu, za svaku darežljivost (stih 11). Kod bogougodnog davanja nemoguće je ostati bez semena i bez plodova!

Reč "milost" (8. stih) u ovom kontekstu sa sigurnošću ukazuje na to da Bog ne misli samo na materijalne potrebe. Šta nam sve treba? Više snage kako bi izgurili do kraja dana? Više strpljenja s našim kolegom na poslu? Više razumevanja u odnosima s našom decom? Više ljubavi za našeg supružnika? Više hrabrosti da stojimo za Hrista? Više pomoći ili pomoćnika u službi koju nam je Bog dao? Više tolerancije prema hrišćanima koji ne misle isto kao mi? Više blagosti za ljude koji nam baš "ne leže"? Više kreativnih ideja za našu crkvu ili posao? Sve je to na raspolaganju!

Sve što nam, pojedinačno, kao Božjoj deci treba i sve ono što nam treba na području odgovornosti koju nam je Bog dao, pripremljeno je i čeka nas. Prisetimo se da govorimo o nagradama koje hrišćani primaju kada daju a ne o darovima za mizerne, škrte hrišćane koji ne žele davati od svog vremena, talenta i materijalnog blaga.

4. Ostaje večno zapisano

"Kao što je napisano: 'Prosu, dade siromasima, njegova pravednost ostaje doveka'". (2. Kor. 9:9 EČ)

Četvrta nagrada za davanje koja je data u 2. Korinćanima 9:9, i tu se kaže da je to nešto što je ostaje za večnost. Sada, to je nešto o čemu treba razmišljati! Sećanja o slavnim ljudima ovoga sveta biće ipak jednom zaboravljeni, a sećanja o jednostavnim hrišćanima koji od sebe daju biće zauvek zapamćeni! Deveti stih je citat iz Psalma 112:9, koji kaže: "Rasipa, daje siromasima, njegova pravda traje večno". Ovaj psalam govori o delima i nagradama bogobojazne osobe. "Njegova pravednost" ne ukazuje na njegovo spasenje, nego se odnosi na pravedna dela bogobojaznih. Ova pravedna dela ostaće zauvek zato što će biti zapisana u večnosti. Naše hrišćansko davanje vremena, truda i neopevane "produktivnosti" možda neće biti priznati i cenjeni sada, ali hoće tokom cele večnosti, jer Bog ih ne zaboravlja.

Stoga, bi i mi trebalo da se koncentrišemo na penziju na nebu, a ne na zemlji! Možemo je poneti sa sobom kao zapis našeg hrišćanskog davanja! Ustvari, svi vernici će poneti sa sobom svoj zapis hrišćanskog davanja u večnost. Otrežnjavajuća je pomisao: Kakav ćemo zapis - račun - jednog dana poneti pred Boga.

5. Vratice nam se mnogostruko

"A koji sejaču daje seme i hleb za hranu daće i umnožice vaše seme, i učiniće da uzrastu plodovi vaše pravednosti." (2. Kor. 9:10 EČ)

Sledeća nagrada koju primamo kada dajemo o kojoj se govori u 2. Korinćanima 9:10 jeste da će ono što nam se vraća biti prema prirodnom zakonu umnožavanja. Zakon o umnožavanju ide iznad principa žetve onoga što smo posejali. Bog je odredio zakone u prirodi tako da mi ubiremo više nego što smo posejali. Ovaj neverovatni princip jednako je istinit i čudesan u duhovnoj stvarnosti kao i u fizičkoj. Kakva je to fantastična nagrada onim hrišćanima koji misle kako imaju samo "kap u moru" za davanje. Zakon umnožavanja kaže da jedna kap može biti toliko umnožena da dobijemo više napunjenih lonaca!

Ako damo "kap" iz naših ograničenih mogućnosti za recimo neki misijski projekat pri našoj crkvi ili ako odgovorimo na neke socijalne

potrebe u našoj okolini. Tako će veliko mnoštvo ljudi biti blagoslovljeno. Daj "kap" svog vremena da bi podelio radosnu vest sa komšijama ili s kolegama s posla, i ceo se jedan život može okrenuti prema Bogu. Daj "kap" od tvog teško zarađenog dohotka za izradu i deljenje evangelizacionih traktata u nekoj stranoj zemlji i poruku spasenja mogu mnogi pročitati i predati se Hristu.

Da, naša ograničena mogućnost davanja može nastaviti da stvara rezultate čak i nakon našeg odlaska sa ove Zemlje. Gospodar umnožavanja može učiniti neverovatne stvari sa našim malim semenkama, ali zakon umnožavanja ne može ni započeti sa delovanjem bez nekog našeg semena!

6. Donosi priznanje nama i slavu Bogu

"Jer vršenje ove svete službe ne samo što nadopunjava oskudicu svetih, nego se i uzvišuje time što mnogi zahvaljuju Bogu." (2. Kor. 9:12 EČ)

Šesta i daljnja nagrada koju primamo kada dajemo nalazi se u Drugoj Korinćanima gde se kaže da nam se priznaje trud koji pridonosi proslavljanju Boga. U ovim stihovima vidimo da je rezultat davanja crkve u Korintu mnogo više od običnog zadovoljavanja njihovih potreba. Zahvalnost se ustvari podigla sve do Boga na nebu, i ove hvale donele su slavu Bogu.

U ovome nalazimo veliku razliku hrišćanskog davanja i davanja svetovnih dobrotvornih organizacija. Iako možemo biti zahvalni zbog njih, čak i doprinosti nekim dobrim organizacijama koje potpomažu vredne stvari, moramo prepoznati da njihovo davanje nije specifično u ime Hrista. Davanje u Hristovo ime ne samo da zadovoljava potrebe, nego nosi sa sobom doprinos Božjoj slavi.

Obično ne razmišljamo o nagradi kada nazovemo brata ili sestru koji prolaze kroz neku bol kako bi ih ohrabрили, ili kada damo nešto novaca kako bi pomogli detetu da ode na hrišćanski kamp. Takve hvale se uzdižu do Boga od onih kojima smo dali, a nama se odaje priznanje, jer smo doprineli da ti ljude sada slave ime Božje.

Zar davanje slave Bogu nije stvarni smisao našeg hrišćanskog života?

7. Drugi će moliti za nas

"Te svojom molitvom za vas pokazuju da čeznu za vama zbog prevelike blagodati Božije na vama." (2. Kor. 9:14 EČ)

Sedma i konačna nagrada koju primamo kada dajemo spomenuta u 14. stihu jeste da će drugi da se mole za nas. Koliko se ljudi moli u ovom trenutku za vas? Za neke se hrišćane moli kada su bolesni, stari ili su se udaljili od Hrista. Kada počnemo davati sebe, pronalazimo da se ispod nas počinje stvarati čvrst temelj pomoći kroz molitvu drugih.

Vrlo je važno da imamo široku podršku u molitvi, naročito kada shvatimo da život donosi bitke protiv duhovnih sila (Efescima 6:12). Svako i najmanje hrišćansko davanje ne samo da zadovoljava potrebe drugih, nego i gradi molitvenu zaštitu i pomoć zauzvrat onome koji daje.

* * *

Na kraju, 2. Korinćanima 9:15 je više negoli prikladan završetak za učenje o hrišćanskom davanju. Sve nagrade za hrišćansko davanje moguće su, jer je Bog sam Sebe dao za nas: "Hvala Bogu za njegov neiskazani dar!" ◀

Izvor: G&T april. 2001. Parafrazirano.

HRIŠĆANI SAMCI

Keith Green

U potrazi za onim/onom pravom/pravim...

Uvod

Ovo ne bi trebalo da bude teza na temu zabavljanja i braka. Postoje poučniji i kompletniji članci, čak i cele knjige koje su napisane na ovu temu. Moj je cilj da ukažem na nekoliko principa iz Božije Reči koje je današnja crkva zanemarila, i na neke buduće bračne probleme pre nego što se dogode. Želim da govorim vama koji ste samci i da vas odgovorim od ideje da "ću jednog dana pošto-poto biti u braku!"

Hrišćani a samci, kako to?

Danas se na neudatu/neoženjenog hrišćanina gleda kao na nešto neprimereno. Oni su bombardovani pitanjima kao: "Ma šta, još uvek se nisi udala/oženio?" ili... "Jesi li već udata/oženjen? Kad' ćeš?" Iz mulja i blata ovakvog razmišljanja **"predodređeni smo za brak"** - stiže jedinstveni crkveno-zapadnjački fenomen nazvan "grupe za samce" - u kojima se nestrppljivi (a nekada čak i puni požude) samci mogu družiti i učestvovati zajedno u "duhom vođenim" akcijama kao: "skupljajmo novčana sredstva za misiju pranjem automobila" ili "pripremanje špageti-večere" ili "pravljenje bazara kućne radinosti!" ili "kamp za samce!" A sve to pod maskom "zadovoljavanja posebnih potreba samaca". Često sam se susretao sa ovakvim grupama za samce koji nisu služili ničem drugom nego onom čemu služe i barovi za samce. Ne kažem da su sve ovakve grupe takve - čak ni većina - samo konstatujem činjenicu da je ovo uobičajeni razlog njihovog postojanja - kako bi se samci iz crkve družili i konačno ušli u brak.

Gde se u Bibliji govori o zabavljanju?

Nešto najsličnije zabavljanju, što se Biblije tiče, nalazimo u trećem poglavlju knjige o Rutu. Rut je njena svekrva naložila da potraži Boaza (Voaz) za supruga. Ona je uputi, našminka i šalje u potragu za njenim parom. Ustvari, zabavljanje (u Bibliji) jeste zapravo udvaranje - traženje muža ili žene. Danas je hrišćansko zabavljanje preuzelo sve aspekte svetovnog življenja. Mnogi vernici ulaze i izlaze iz veza bez i najmanje razmišljanja ili molitve, kao da biraju restoran u kojem će da večeraju.

Nikada ne bi smeli da isprobavamo ljude kao da su odeća ili obuća. Traženje partnera trebalo bi da se čini kroz molitvu i traženje potvrde, a to samo ako smo prethodno primili od Boga jasnu potvrdu da bi trebalo da stupimo u brak. S obzirom, da skoro svaka (na zapadu) crkva ima grupu za samce, svako je nesvesno zaveden mišlju da su čudni ako ne stupe u brak - dolaze "pod pritisak" kako moraju da se zabavljaju sa nekim... mnogi su duboko povređeni i sklapaju se mnogi brakovi koji nikada nije trebalo da budu sklopljeni. Verujem da je ovo uzrok mnogih nesrećnih i uništenih hrišćanskih domova.

Dva razloga za stupanje u brak

Prema Bibliji, mogu da vidim da ima samo dve vrste ljudi koji su pozvani od Boga da stupe u brak. O prvoj vrsti govori se u 1. Korinćanima 7:9. Ovaj stih govori o ljudima koji slabo mogu da kontrolišu svoju požudu - "Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se negoli upaljavati se." Nekome ko podpada pod ovu kategoriju samoća nije samo emotivni problem, nego i telesna kušnja. I Bog kroz strpljenje i molitvu nalaže takvim osobama da se žene, jer je to Njegov božanski način oslobađanja od ovakvih kidajućih osećaja.

(Nemojte krivo da me razumete. Ne verujem da je brak "stvar prošlosti" ili beg za hrišćanina koji teško kontroliše ove osećaje. Samo zajedno sa apostolom Pavlom govorim kako "svaki čovek ima svoj dar milosti od Boga," (7. stih) - što znači da su oboje, i brak i samoća Božji darovi.)

Drugi razlog zbog kojeg Bog poziva dvoje ljudi da stupe u brak jeste radi Njega. Drugim rečima, oni bolje mogu da Mu služe kada su zajedno nego kada su odvojeno. Razmislite o primerima pobožnih parova kao što su Avram i Sara, Marija i Josif, Zaharija i Jelisaveta. Možete li da zamislite kako bi drugačiji bili njihovi životi (a da ni ne spominjemo istoriju) da su ostali samci? Vidite, Bog vodi ljude u brak najviše iz razloga da bi Mu doneli više zadovoljstva. Međutim, danas se mnogi žene iz sebičnosti a ne poslušnosti. Oni o braku razmišljaju kao o njihovom ljudskom pravu, nešto što će se na kraju ipak dogoditi a ne kao o partnerstvu za službu pozvanu prema Božijoj volji.

Dublji pogled na 1. Korićanima 7

Moj prvi utisak o 1. Korinćanima 7 nije bio baš najbolji. Pavlov pogled na brak je u najboljem slučaju vrlo neromantičan. Kada sam prvi put pročitao ovo poglavlje, mislio sam da se tu uvuklo Pavlovo vlastito mišljenje u Reč. Pomislio sam: "Pavle bi želeo da svako bude baš kao on!" Gospod me je od tada naučio da cenim Božiju Reč; kako sam proučavao ovo poglavlje, počeo sam da razumevam o čemu Pavle zaista govori. Razumeo sam da ako je Bog dozvolio da Pavlov pogled na brak uđe u Njegovu Reč, onda je to bio Božji pogled na brak.

Pavlovo učenje

Pavle govori, da ako se oženite, možete: "imati nevolja u telu, a ja vas štedim." (1. Korinćanima 7:28) Kada kaže "nevolje" Pavle podrazumeva u služenju Gospodu. On kaže "A ja želim da budete bez brige. Neoženjeni brine se za to što je Gospodnje, kako bi ugodio Gospodu." (stih 32.) Pavle govori o onome što je na srcu Gospodu. Isus želi da ga Njegovi ljudi vole "celim svojim srcem." To ne znači da Pavle misli, da oženjeni ljudi ne mogu da vole i služe Isusu, on samo ističe da su mu oni uobičajeno samo delimično predani. "Ali oženjeni brine se za stvari ovog sveta, kako bi ugodio ženi, i njegova je pažnja podeljena." (stih 33.) Izgleda da je Pavlovo mišljenje (koje je ustvari i Božje mišljenje) kako jedino osoba koja je sama može "neometano da bude privržena Gospodu" (stih 35.) Pavle ni na koji način ne kaže da je stupiti u brak pogrešno, jer kaže da onaj ko se oženi "dobro čini" ali onaj ko ostane neoženjen "čini bolje." (stih 38.)

Zaključak

Svrha koju sam imao na umu pišući ovaj članak jeste da ukažem na najviši poziv koji muškarac ili žena mogu da imaju a to je da budu oženjeni/udati za Isusa, tj. da ostanu samci "za Gospoda." Sreo sam samo nekoliko ljudi koji su ovo razumeli a neki od njih su najsrećniji hrišćani koje znam. Oni se ne zamaraju i ne gube vreme zabavljanjem ili traženjem "onog pravog" - oni su Ga našli! Jedini problem koji oni imaju jeste mišljenje crkve. Na njih se gleda kao na čudake ili čak kao na "nastrane", te su pod stalnim pritiskom dobronamernih prijatelja koji ih teraju da se zabavljaju sa nekim, ili pokušavaju da im nađu nekoga. Ovo je tragedija naročito kada Bog traži više onih koji će da rade za Njega puno vreme... ljude sa "nepodeljenom predanošću." Čak i ako svet gleda na neudatu ženu kao na "staru udavaču" ili "baba devojk", Isus vidi takvu pobožnu ženu kao svoju "mladu nevestu". Pogledajte na primer svedočanstvo i službu Corrie Ten Boom. Iako nikada udavana na ovoj zemlji, dokazala je da ima Muža na Nebu.

Na kraju, ako ne osećate da vas Bog poziva na život samca, budite strpljivi. Nemojte da "ispitujete teren" tražeći onog/onu pravu. Radije "gledajte na Isusa, začetnika i dovršitelja vere" (Jevrejima 12:2), On "će ispuniti svaku vašu potrebu po svom bogatstvu u slavi u Isusu Hristu".

Vaš mudar nebeski Otac kaže: "Budite mirni i znajte da sam Ja Bog!" (Psalam 46:10)
Amen! ◀

Izvor: *Last Days Ministries*.

DUHOVNI PREGLED

Preuzeto sa Interneta

"...znam tvoja dela..." (Otkrivenje 3:1)

Uvod

Da li si ikada pričao sa nekim ko je išao kod lekara opšte prakse na sistematski pregled? Možda si kao roditelj vodio svoje dete na takav pregled, te znaš šta znači.

No, pokušaj danas da zamisliš samoga sebe kao onog koji prati Gospoda Isusa tokom Njegovog pregleda sedam crkava. Posetićemo zajedno sa Njime tri crkve (vidi Otkrivenje 3:1-13).

I. Sardska crkva na lekarskom pregledu (stihovi 1-6)

Sard je bio prastari glavni grad provincije Lidija. Bio je poznat po vunenoj robi, farbanju vune i kovanju zlatnih i srebrenih kovanica.

Glavni kult u Sardu bio je obožavanje boginje Artemide što je bilo izuzetno nemoralno i degenerično. To je bio kult hysterije i sakaćenja. U gradu je postojala ogromna jevrejska sinagoga što je upućivalo na to, da tamo živi brojna jevrejska populacija. Ljudi su bili bogati i razuzdani. 'Razuzdanost' (što znači neobuzdana seksualna nemoralna aktivnost, bez stida). Oni su koristili reč "sloboda", (koju neki i danas tako često koriste) samo kao dimnu zavesu za opravdanje svog prljavog moralnog ponašanja.

Sard je bio dobro utvrđeni grad sagrađen na samoj ivici strme planine. Hrišćanska zajednica u tom gradu je postala zaražena ugodnošću i sigurnošću tog mesta.

A) Gospodnja dijagnoza (stihovi 1-2)

"*Mrtav si*", iako imaš reputaciju da si duhovno živa, tj. sebe zoveš *crkvom Božjom*. Nemoj da se prevariš razmišljanjem da je crkva živa ako ima mnogo razvijenih programa ili aktivnosti.

No, kako i zašto crkva duhovno umire? Zašto sami možemo duhovno umreti? To je zbog toga što vatra ljubavi prema Gospodu Isusu napušta naše duše i srca, jer zanemarujemo blisko i lično zajedništvo sa Gospodom.

"...*jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim*". Onome što su radili nedostajao je kvalitet - ispravni motivi. Radili su radi svoje reputacije a ne zato što su bili motivisani da služe Gospodu iz ljubavi.

"*Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina*." Ovo podrazumeva da je većina od njih opoganičila svoje haljine grehom, oni su se povelili za raskošnošću i razuzdanošću koju su videli u svome gradu. Činjenica da su neki ostali neuprljani pokazuje da je uz prisutnost Duha Svetoga moguće prevazići i privlačnu silu greha. Pravo i jedino pitanje je: želite li zaista Božjom silom pobediti greh u svom životu?

B) Božji lek (stihovi 2-3)

Budite budni. Sam grad Sard je ilustracija loše budnosti, jer je bio utvrđen i sagrađen na ivici strme planine što je navodilo njegove stanovnike da veruju da je neosvojiv i siguran. Međutim, Sard je bio osvojen dva puta kroz istoriju upravo zato što njegovi stanovnici nisu bili na oprezu i nisu vodili računa o slabim tačkama svoga grada.

Prvi propust je bio to što nikada nisu postavljali stražare van zidina grada, jer je bio sagrađen na strmoj ivici planine, smatrali su da nema potrebe za budnošću. Drugi propust je bio što je jedan aljkavi vojnik Sarda ispustio svoju kacigu sa zidina grada a zatim izašao napolje da je traži. Jedan od persijskih vojnika video je ovog vojnika kako traži svoju kacigu koja se otkotrljala sa vrha na dno planine, te ga je pratio. Na taj način su persijski vojnici otkrili stazu do vrha planine, kao i ulaz, popeli su se i zauzeli grad a sve zbog toga što njegovo stanovništvo nije bilo na oprezu.

Nemoj neprijatelju dopustiti da iz zasede napadne tvoju dušu. Pročitaj Rimljanima 12:1-2

i drži se datih saveta, jer će ovo osnažiti i osigurati tvoj duhovni život.

C) Gospodnje obećanje (stih 5)

"Koji pobedi on će se obući u haljine bele, i neću izbrisati ime njegovo iz knjige života", i Hrist će priznati tvoje ime svome Ocu i Njegovim anđelima. Bela odeća simbolično predstavlja svetost, bezazlenost i nevinost. To znači da je bilo i onih u gradu Sardu koji su živeli pobožnim životima iako su bili okruženi bujicama zla.

Albert Barnes, ovaj stih komentariše: "Ovo obećanje ne vredi samo za one u Sardu, već za sve ljude u bilo kom pokoljenju i u bilo kojoj zemlji."

Knjiga života je spisak onih koji će živeti sa Njim u nebu, nastave li živeti verno do smrti, jer ovaj stih jasno upozorava da upisana imena mogu biti i izbrisana iz Knjige života. "Pored procesa upisivanja imena u toku je i proces brisanja imena." (Elicott)

Članovi Sardske crkve koji sebe nisu uprljali grehom su i dalje zapisani u Božijoj Knjizi života, dok oni koji su ponovo izabrali život u grehu su sami sebe *izbrisali* - diskvalifikovali.

D) Gospodnje upozorenje (stih 3)

"Ako li ne uzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe." Ovo govori o potpunoj zatečenosti, iznenađenosti ali i o gubitku. Ukoliko nismo budni, može nam se desiti da izgubimo i ono što mislimo da imamo.

II. Filadelfijska crkva na lekarskom pregledu (stihovi 7-13)

Filadelfija je bio grad provincije Lidije koju je u vremenskom periodu od 159. do 138. godine utemeljio Car Atalus Drugi Filadelfijski. Ime mu je dano zbog njegove posvećenosti bratu Eumenu, odakle i značenje imena dolazi - Grad bratske ljubavi.

Grad je bio smešten nekih 40 kilometara severoistočno od Sarda. U Jovanovo vreme, grad Filadelfija nije imao veliki broj stanovnika, najviše zbog brojnih zemljotresa koji su bili poput neke vrste epidemije koja je harala nad tim gradom. Ova crkva je mnoge Jevreje dovela Hristu.

Upravo zbog toga su neobraćeni Jevreji reagovali neprijateljskim suprostavljanjem crkvi. Crkva u ovom gradu je bila ponizna i verna. Apostol Pavle "je upozorio crkvu u Filadelfiji da ne bude obeshrabrena zbog toga što je nevažna." (H. Halley)

Jovan ih podseća na karakter, vlast i silu Onoga koji kontroliše njihovu crkvu. (stihovi 7-8).

"Tako govori Sveti i Istiniti" (stih 7). Bog je Svet i on sam je izvor svake svetosti.

Stihovi 7 i 8 se direktno odnose na Hrista. On je "sveti i istiniti". On "ima ključ Davidov". On ... "otvori i niko ne zatvori", ... On... "zatvori i niko ne otvori".

Davidov ključ predstavlja autoritet vlade. Gore spomenuti navod je iz Isaije (Isa. 22:22) - koji ilustruje buduću Hristovu autoritet. Eliakim, koji je bio Jezekijin sluga, je držao ključeve jerusalimske palate. Isto tako Gospod Isus (sin Davidov) ima Ključ spasenja i neba, i može koga On želi da primi ili ne primi. Zar nije izvanredno Gospodnje obećanje: *"Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni... Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg."* (Jovan 3:16-18)

A) Božija dijagnoza (stihovi 8, 10)

1) "Imaš malo sile" (8 stih). Ovo "se može odnositi na malobrojnost" (Adam Clarke), jer je cela slika davala utisak da je crkva bila zdrava. (Crkva je imala malu brojčanu snagu.)

2) "Držao si moju reč". Temeljno pitanje našeg hrišćanskog života je "jesi li se držao Reči Gospodnje?" Ovi hrišćani u Filadelfiji su dosledno slušali Gospoda.

3) "Nisi se odrekao mog imena". Paganski i jevrejski svet je na njih vršio pritisak da se odreknu imena Hristova - kao što je to Petar iskusio na suđenju na kojem su se izrugivali s Hristom. Isto je i danas na poslu, na javnim sastancima, među rodbinom, mogućnosti su, ili se odreći Hristovog imena ili ćutati o Njemu. Oni nisu popustili pritisku.

4) Gospod i nas pita: "Da li si održao reč mog trpljenja?" Postojanost je jedna od osnovnih kvaliteta koju moraš da naučiš u hrišćanskom

životu i učiš je svaki dan kroz svako novo iskustvo, kroz sve što radiš u svom hodu sa Gospodom. Budno čuvajte i negujte svoj lični odnos sa Gospodom da vam niko ne može oteti vaš venac.

B) Gospodnje obećanje (stihovi 9-10,12)

1) *"Evo dajem one iz zbornice sotonine... da dođu i da se poklone pred nogama tvojim..."* To znači da ću sve Jevreje, koji misle da služe Bogu, a u stvari služe Sotoni, prisiliti da uporedo s vama obožavaju Boga i da vam priznaju Hristovu ljubav. Setite se kako je Savle (Pavle) mislio da služi Bogu a ustvari je služio Sotoni. Gospod ga je suočio s njegovom greškom i onda se pokajao.

2) "Jer si održao reč mog trpljenja, i ja ću tebe sačuvati od časa iskušenja koji će doći na sav vasioni svet da iskuša one koji žive na zemlji."

3) "Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog." Ovo znači da će se onima koji pobeđe dati stalno mesto u Božjoj prisutnosti, u nebu.

Zaključak

Na kraju, dozvoli mi da te upitam: Kakvi bi bili tvoji duhovni rezultati na Gospodnjem lekarskom pregledu? Kakva je tvoja lična ljubav za Hrista? Kako bi opisao njen kvalitet?

Znaj da, lek kod zahlađenja odnosa sa Hristom nije u povećanom broju aktivnosti već u povećanom zajedništvu sa Njim. Što više vremena provodiš sa Njime, to ćeš ga više ljubiti. Kvalitet tvoje ljubavi prema Njemu će rasti, što će preobraziti celo tvoje biće, celu tvoju službu za Njega.

Kakva nam je crkva kao "telo", rezultat je svih nas koji činimo to "telo". Da, pastir možda ima glavnu odgovornost za vođenje lokalne crkve, ali i svaki od nas ima važnu ulogu u životu te crkve. Kada ti i ja hodamo blisko sa Hristom, to jača celu crkvu, ali ako bilo ko od nas ne hoda blisko s Gospodom, to na crkvu deluje negativno i onemogućava joj da bude moćni svedok za Hrista u svome gradu.

Shvataš li da tvoje lično duhovno stanje utiče na duhovno zdravlje tvoje crkve, bilo da je na poboljšanje ili na pogoršanje njenog stanja? (To je zato što crkvu čine svi njeni članovi, kao što telo čine mnogi udovi.)

Ako te je Duh Sveti ubedio o stvarima ili područjima u tvom životu koja treba da budu promenjena ili poboljšana, nemoj - štagod da radiš, odbiti Reč koju On ima za tebe. Traži lice Gospodnje, i prihvati Njegovu poruku, traži od Njega da promeni tvoje srce i tvoj život, da te ponovo opere i ispuni. On čezne za tim da tebe i tvoju crkvu učini duhovno življom i zdravijom. ◀

Izvor: <http://www.users.tpg.com.au/sarina21/>

KAKVU HRANU JEDEMO - TAKVI SMO

Grejm Poket

U ovom svetu punom zadovoljstava i ugađanja gubimo iz vida činjenicu da smo upravo onakvi kakvu hranu jedemo. Ako jedemo pogrešnu ili lošu hranu, naša tela će oslabiti i razboleti se. Hrana je naše pokretačko gorivo, tako da mi moramo pomoći "mašini" da radi što moguće bolje, a i da duže traje.

No, ovo konzumiranje "goriva" nije samo ograničeno na hranu. Gledamo li filmove sa brojnim seksualnim aluzijama ili sa obiljem nasilja i time zagađujemo svoje umove? Vremenom, oguglačemo na te pojave i počecemo da tretiramo kao nešto "normalno" a sledeći korak će biti da će i naše ponašanje da se oblikuje u skladu sa time.

Ne možemo da se družimo sa određenom grupom ljudi bez da njihovo ponašanje i moralne vrednosti ne utiču na nas. Družiš li se sa ljudima koji stalno psuju i hule, uskoro ćeš samog sebe zateći kako ih slediš u bogohuljenju. Potrebno je mnogo snage i samokontrole, da se sa nekim neprestano družiš a bez da prihvatiš njegovo ponašanje, misli i želje, njegov način života.

Ovo naravno važi i u obrnutom smeru. Družimo li se sa ljudima koji ne psuju, koji drže do visokih moralnih vrednosti, koji su živo verujući hrišćani, onda ćemo se i sami zateći kako kopiramo njihovo ponašanje i stavove. U Bibliji stoji da *"čovjek žanje ono šta je posejao"* (Galatima 6:7) i to je uistinu tako kada

je u pitanju način života koji vodimo i stvari koje absorbujemo svim svojim čulima. Budno moramo da pazimo na to šta radimo, mislimo i šta govorimo. Bog ne želi da se jednostavno "provlačimo" kroz "bogougodni način života", već da u svojim srcima visoko držimo koncept svetog življenja, u skladu sa Božjom Reči.

Svaka disciplina počinje sa umom. Isus je rekao: *"svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svom"* (Matej 5:28). Nisu uvek dela ta na koja moramo da pazimo već i misli koje prethode tim delima.

Apostol Pavle je pisao rimskim hrišćanima: *"Ako li je po blagodati, onda nije od dela, jer blagodat već ne bi bila blagodat"* (Rimljanima 11:6).

Pavle je govorio da samo činjenje dobrih dela ili religioznih nisu dovoljna za spasenje. Mi možemo javno da budemo sveti i pobožni, ali ono što je najvažnije jeste ono šta je u našim srcima. Ako naši umovi nisu usklađeni sa našim delima onda samo obmanjujemo druge ljude o našem odnosu sa Bogom. Boga ne možemo prevariti svojim delima - On zna šta je uistinu u našim srcima, šta zaista jesmo!

Svakako, nije ni malo lako promeniti način života kojim smo živeli godinama. No, vredno je napora. Budno se obuzdavajući od onoga što gledamo, slušamo, čitamo i menjajući svoj način življenja ka što višoj normi posvećenja, da bi naš život častio Isusa a ne vređao Ga.

Na kraju, koga misliš da je bolje impresionirati - grupu poznanika - pivopija, galamdžija, hulitelja i psovača ili Nebeskog Oca, tvog Stvoritelja? Bog je jedini koji istinski ima na srcu tvoje interese, koji te voli bez rezerve, iako takvu ljubav ne zaslužuješ.

Kakvu duhovnu "hranu" jedeš? Kojim životnim stilom ti živiš? ◀

Izvor: <http://www.AnointedLinks.com>. Parafrazirano.

misaone refleksije

BOŽIĆ

Jelica Lakatoš

OKUPLJENI OKO STADA
SAN OČIMA NISU DALI,
PASTIRI SU VERNI BDILI
NIŠTA ONI NISU ZNALI.

KAD NA NEBU U TAJ ČAS
HOR ANĐELA - ČUŠE GLAS
U VITLJEM U, ŠTALICI
RODIO SE ISUS - SPAS!

OD SVEG MNOŠTVA ONE NOĆI
SAMO ONI ČUŠE GLAS,
ZA BOGATE I SIROTE
DOŠAO JE GOSPOD NAŠ!

JEDNA ZVEZDA ČUDNOG SJAJA
POSLE DUŽEG PUTOVANJA
DOVELA JE SA ISTOKA
TE MUDRACE - RADI ZNANJA.

CELO NEBO RADOSNO JE
KAD SE JEDAN GREŠNIK KAJE
I JA ŽELIM SRCE DATI
TOME KRALJU ŠTO SPAS DAJE!

KAD SE NEKOM BEBA RODI
RADOST SE SA SVIMA DELI
MNOGO ZDRAVLJA, MIRA, SREĆE,
SVAKOJ BEBI TAD SE ŽELI.

DANAS ŽELIM SRCEM CELIM,
SLAVU DATI SPASU MOM
ŠTO NA ZEMLJU RODIO SE;
OTKUP ZA SVE DADE ON.

KAKAV SI TI HRIŠĆANIN?

Preuzeto sa Interneta

Neki su kao veliko i teško kamenje - treba ih stalno gurati.

Neki su kao vašarski baloni - ako ih ne držiš na uzici, odleteće.

Neki su kao mačići - moraš ih stalno maziti i igrati se sa njima da bi bili zadovoljni.

Neki su kao prenaduvane lopte - nikada ne znaš kuda će odskočiti.

Neki su kao prikolice - treba ih stalno vući.

Neki su kao male rođendanske svećice - malo svetle, pa se ugase.

Neki su kao stare konzerve - ne znaš šta će se desiti kada ih otvoriš.

Pa, reci mi kakav si ti hrišćanin?

GOSPODE *nepoznati autor*

Gospode,
žao mi je,
znaš koliko puta padam na ispitu poniznosti,
koliko puta sam poput onog farizeja iz priče.

Gospode,
daj da se ne pouzdajem u sebe,
već da sve svoje stavim u Tvoje ruke...
daj da ne podcenjujem druge,
već da se i onda kada u nekome prepoznam
grešnika,
ne usuđujući se ni očiju podignuti k nebu,
udarim u prsa svesna da sam i ja to bez Tvoje
milosti.

Gospode,
ne daj da se uzvisujem, smatrom boljom,
ugasi u meni čežnju za tim da budem hvaljena,
nagrađivana.

Gospode,
podari mi poniznost,
daj da otkrijem radost služenja,
da pređem preko samoljublja,
da se usudim biti najmanja...

Gospode,
znaš na koje osobe i zgode iz svoga života
posebno ciljам,
molim Te za mudrost i snagu,
da znam prepoznati one trenutke kada treba
pregristi neke stvari u sebi,
pretrpeti, ne reagovati, priznati da sam u
zabludi, poniziti se,
da znam prepoznati trenutak kada ne smem
popuštati,
kada treba ustrajati u nekim stvarima...
i molim Te, daj da sve to činim sa ljubavlju.

Gospode,
rekao si: **"Koji se ponizuje, biće uzvišen!"**
Daj da poverujem u istinitost tih reči,
da ih svakim danom živim,
svesna da je sve što imam Tvoj dar.

Smešna strana...

MOTIVACIJA

Posle bogosluženja pastir priđe jednoj porodici
sa malim detetom, koje je upravo izašlo iz
prostorije gde se održavala nedeljna škola.

"O, moj dragi dečake, kako je danas bilo u
nedeljnoj školi?" Upita pastir dečaka.

"Odlično!" Odvratilo glasno i oduševljeno dečak.

"O, ti sigurno mnogo voliš da slušaš biblijske
priče, biće od tebe propovednik!" Doda dalje
pastir.

"Ma ne, one su dosadne, ali zato volim kolače
koje na kraju časa deli učiteljica."

KOJA ŠKOLA?

Na povratku iz crkve kući, upita otac svog
sinčića: "Sine, reci mi koju školu više voliš, da li
onu pravu ili ovu u crkvi - nedeljnu školu?"

Dečak momenat razmišlja a onda reče:
"Definitivno, ovu nedeljnu."

"Da li je to zato što se tu molite, družite i slušate
biblijske priče?" Upita ga dalje otac.

"Ne, nego zato što u pravu školu moram da
idem pet dana a u nedeljnu školu samo jednom
nedeljno."

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona)
hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera,
koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi
čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote
predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični
Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da
vernici stvore prostor, gde će se čuti njihov glas. I
naravno, da posluži kao most za upoznavanje
vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI
možete pročitati na stranicama: O nama i Šta
verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji,
ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete
downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>